

HOTĂRÂREA nr.1-243/2022
cu privire la examinarea contestației împotriva hotărârii Colegiului de
disciplină și etică nr.3-75/2022 din 22.07.2022, adoptată în privința
procurorului Denis Cebotari

10 noiembrie 2022

municipiul Chișinău

Examinând, în ședință închisă, contestația procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Denis Cebotari, împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-75/2022 din 22.07.2022, audiind informația prezentată de către doamna Inga Furtună, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă:

Prezenta procedură disciplinară a fost pornită în baza sesizării depuse la data de xx.xx.2022 de către Adjunctul Procurorului General interimar, Marcel Dimitraș, privind faptele care pot constitui abateri disciplinare, comise de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul xxxxxxxx, Denis Cebotari.

Examinând cauza disciplinară de referință, Colegiul de disciplină și etică, prin hotărârea nr.3-75/22 din 22.07.2022 a stabilit că în prezenta speță materialul probator administrat denotă cu certitudine că sunt întrunite toate elementele abaterii disciplinare prevăzute de art.38 lit.a), b) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, reținute în sarcina procurorului Denis Cebotari și, pe cale de consecință, a aplicat în privința acestuia sancțiunea disciplinară – avertisment.

Nefiind de acord cu soluția pronunțată, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Denis Cebotari, a contestat hotărârea nominalizată a Colegiului de disciplină și etică, solicitând casarea integrală a acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, conform prevederilor art.86 alin.(3) lit.b) din Legea nr.3/2016, prin care să fie încetată procedura disciplinară.

Pentru argumentarea dezacordului său cu soluția pronunțată de Colegiul de disciplină și etică, procurorul Denis Cebotari a enunțat că în procedura disciplinară derulată în privința sa au fost admise multiple încălcări, probele administrate au fost incorect apreciate, iar încadrarea juridică reținută în sarcina sa este total eronată.

Astfel, din contestația depusă rezultă că hotărârea Colegiului de disciplină și etică este vădit ilegală și pasibilă anulării, iar poziția Colegiului a fost considerată greșită, pe motiv că nu a fost efectuată o apreciere obiectivă a situației.

Circumstanțele reținute în sesizarea disciplinară.

Potrivit sesizării disciplinare se relevă că în temeiul informației prezentate de Procuratura de circumscripție Chișinău și în condițiile *Ordinului Procurorului General nr.2/21 din 02 ianuarie 2018 cu privire la organizarea activității procurorilor în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești* s-a efectuat analiza prestației profesionale a procurorului Denis Cebotari în cauza penală de acuzare a lui Xxxxxx Xxxxxx pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal.

Necesitatea realizării analizei de referință a fost dedusă din faptul că la data de xx.xx.2021, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost respins, ca

fiind depus peste termen, apelul (recursul) declarat în această cauză penală de către procurorul Denis Cebotari.

Respectiv, potrivit circumstanțelor stabilite rezultă că la data de xx.xx.2017, dosarul penal de învinuire a cet.Xxxxxx Xxxxxx, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal, a fost expediat instanței de judecată, pentru examinare în fond. Pe acest dosar penal atât conducerea urmăririi penale, cât și reprezentarea învinuirii în instanța de judecată a fost repartizată procurorului Denis Cebotari.

La data de xx.xx.2021, pe caz, a fost pronunțată sentința primei instanțe, potrivit căreia s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui Xxxxxx Xxxxxx din motivul împăcării părților, înlăturându-se răspunderea penală a acestuia.

Potrivit argumentelor invocate de către autorul sesizării „Sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Xxxxxx din xx xxxxxx 2021 în privința lui Xxxxxx Xxxxxx este ilegală, deoarece instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art.109 CP RM în privința lui Xxxxxx Xxxxxx și nu a luat în considerație faptul că, anterior inculpatul a fost condamnat de mai multe ori pentru infracțiuni similare”, iar procurorul Denis Cebotari a admis mai multe erori circumscrise modului de exercitare a atribuțiilor pe acest caz.

De asemenea, din sesizarea disciplinară rezultă că procurorul Denis Cebotari a contestat cu apel sentința în cauză, ceea ce este contrar legii, deoarece pe caz urma să fie depus recurs.

Din analizele reflectate în sesizarea disciplinară s-a reținut că procurorul Denis Cebotari nu a respectat prevederile pct.21, pct.21.2 din Ordinul Procurorului General nr.2/21 din 02.01.2018, pct.6.1 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005, art.53, art.232 alin.(3), art.320, art.402 alin.(1) din Codul de procedură, ceea ce generat pierderea dreptului procesual de contestare și nulitatea actului efectuat peste termen, deși în speță cazul nu era de o complexitate sporită.

În context, s-a menționat și faptul că procurorul Denis Cebotari nu a asigurat nici prezentarea, în timp util și în volum deplin, a informației despre sentința nominalizată în adresa Secției unificare a practicii în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele de judecată a Procuraturii Generale. Astfel, în raportul corespunzător nu s-au făcut mențiuni despre antecedentele penale ale inculpatului și nici despre ședințele de judecată care au avut loc în cadrul acestei cauze penale, care s-a aflat pe rolul instanțelor de judecată mai mult de trei ani.

Conform concluziilor deduse de către autorul sesizării, încălcările menționate *supra* denotă comiterea de către procurorul Denis Cebotari a abaterii disciplinare, pentru care acesta urmează să fie sancționat în modul corespunzător.

Circumstanțe stabilite în cadrul verificării disciplinare.

Urmare a verificărilor efectuate, Inspekția procurorilor a reținut toate argumentele reflectate în sesizarea disciplinară întocmită pe caz, menționându-se că acestea și-au găsit confirmare prin dovezile administrate.

În acest sens, Inspekția procurorilor a confirmat, în contextul cercetărilor disciplinare efectuate, că acțiunile procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Denis Cebotari, manifestate prin lipsa de responsabilitate la reprezentarea acuzării de stat în cauza penală de învinuire a cet.Xxxxxx Xxxxxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal, recepționarea cu întârziere a sentinței, omiterea termenului pentru depunerea recursului, constituie abatere disciplinară statuată în art.38 lit.a), b), e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și a transmis materialele

procedurii disciplinare Colegiului de disciplină și etică pentru examinare.

Astfel, din descrierea reflectată în decizia Inspecției procurorilor adoptată la xx.xx.2022 procurorul Denis Cebotari a condus urmărirea penală pe cauza nr.xxxxxxxx, pornită pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) din Codul penal. Pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Xxxxxx acest dosar penal s-a aflat în perioada xx.xx.2017-xx.xx.2021. La toate ședințele preconizate, cu excepția celor din xx.xx.2020 și xx.xx.2021, a participat procurorul Denis Cebotari.

Potrivit circumstanțelor factologice, în ședința din data de xx.xx.2020 a participat procurorul Xxxxx Xxxxxx, iar în ședința din xx.xx.2021 (când s-a pronunțat nemijlocit sentința) nu a participat nici un procuror.

În cadrul ședinței din xx.xx.2020 (care era ședință preliminară), a fost încheiată o tranzacție de împăcare dintre partea vătămată și inculpat, deoarece părții vătămate i-a fost reparat prejudiciul material cauzat, cu solicitarea concomitentă de a înceta procesul penal în privința lui Xxxxx Xxxxx.

Totodată, Inspecția procurorilor a stabilit că *„La momentul examinării cererii de împăcare în ședința de judecată din xx.xx.2020, unde se examina a treia cauza penală de învinuire a lui Xxxxx Xxxxxx în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, acesta conform sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Xxxxxx din xx.xx.2017 avea antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție. Sentința devenind la acel moment definitivă și irevocabilă.*

Prin urmare, încetarea procesului penal în privința lui Xxxxx Xxxxxx, în temeiul at.109 Cod penal, din motivul împăcării părților, era inacceptabilă, iar poziția procurorului Xxxxx Xxxxxx în susținerea cererii de împăcare înaintată de inculpatul Xxxxx Xxxxxx a fost una greșită.

Deliberarea și pronunțarea sentinței potrivit procesului-verbal a ședinței din xx.xx.2020, a fost amânată pentru data de xx.xx.2021, fiind semnată în acest sens o recipisă de către procurorul Xxxxx Xxxxxx. În această situație părțile sunt obligate să se prezinte la data numită fără a fi citate suplimentar.

Despre amânarea ședinței pentru data de xx.xx.2021 Xxxxx Xxxxxx l-a informat pe procurorul Cebotari Denis.

La data stabilită ședința de judecată nu a avut loc din cauza aflării judecătorului Xxxxxx Xxxxxx în concediu, iar despre amânarea ședinței pentru data de xx.xx.2021, procurorul Xxxxx Xxxxxx cât și procurorul Cebotari Denis nu au fost informați.

La xx.xx.2021 judecătorul Xxxxxx Xxxxxx în lipsa participanților la proces a pronunțat sentința în privința lui Xxxxx Xxxxxx, potrivit căreia procesul penal în privința lui a fost încetat, din motivul împăcării părților.

Procurorul Cebotari Denis nu a participat la pronunțarea sentinței din motive întemeiate, însă știind că ultima ședință a fost amânată pentru deliberarea și pronunțarea sentinței, avea o obligație de diligență să se intereseze despre soarta dosarului, să recepționeze la timp sentința, să studieze atent conținutul și în caz dacă aceasta este ilegală s-o atace în ordinea și modul stabilite de lege, acțiuni însă neîntreprinse de el.

Despre sentința pronunțată procurorul Cebotari Denis a aflat abia la xx.xx.2021, iar la xx.xx.2021 a depus apel la Curtea de Apel Chișinău contestând legalitatea încetării procesului penal în privința lui Xxxxx Xxxxxx, din motiv că acesta are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție.

Totodată, procurorul Cebotari Denis, însă, știind că a recepționat sentința după expirarea termenului de declarare a recursului, în apelul declarat la Curtea de Apel Chișinău la xx.xx.2021 nu a solicitat repunerea în termen, din cauza că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Declararea peste termen a apelului de către procurorul Cebotari Denis, a impus, în sensul art.230 alin. (2) Cod de procedură penală, pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2021, recursul procurorului Cebotari Denis a fost respins ca tardiv”.

În această ordine de idei, Inspecția procurorilor a menționat că abaterea disciplinară, pe caz, „se confirmă prin decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2021, apelul procurorului Cebotari Denis din xx.xx.2021 declarat împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău din xx.xx.2021, nota informativă a procurorului-șef al Procuraturii de circumscripție XXXXXXXX, XXXXX XXXXX; materialele prezentate de către autorul sesizării; ordinul Procurorului General nr. 2/21 din 02.10.2018 Cu privire la organizarea activității procurorului în domeniul reprezentării învinuirii în instanțele judecătorești” și, în virtutea constatărilor respective, a transmis materialele procedurii disciplinare la Colegiul de etică și disciplină pentru examinare.

Potrivit argumentelor procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul xxxxxxxx, Denis Cebotari, reflectate în explicațiile sale, depuse în formă scrisă, aferent încălcărilor pretins a fi admise, s-a notat că a condus urmărirea penală și a reprezentat acuzarea de stat în dosarul penal de învinuire a cet.XXXXX XXXXX, căruia inițial i s-a înaintat învinuirea în baza art.190 alin.(2) lit.c) din Codul penal, iar în cadrul cercetării judecătorești i-a fost modificată învinuirea, faptele fiind reîncadrate în baza art.190 alin.(1) din Codul penal.

Pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată el s-a prezentat la toate ședințele care au fost stabilite, însă acestea nu s-au desfășurat din diferite motive, dar trebuie de remarcat că la nici o ședință de judecată nu a lipsit nemotivat.

Procurorul Denis Cebotari a menționat că el nu a participat la ședința din xx.xx.2020, când s-a examinat cererea de împăcare între partea vătămată și inculpat, fiind înlocuit de către colega sa XXXXX XXXXX, care l-a informat că următoarea ședință a fost stabilită pentru data de xx.xx.2021. Totuși, ședința din xx.xx.2021 nu a avut loc, pe motivul absenței judecătorului, care se afla în concediu, iar despre următoarea ședință, cea din xx.xx.2021, procurorul nu a fost informat în modul corespunzător, așa că nu a cunoscut despre pronunțarea sentinței, pe care a recepționat-o abia la xx.xx.2021.

Pentru a își apăra poziția sa, procurorul Denis Cebotari a indicat că în opinia sa a fost corectă aplicarea art.109 din Codul penal în privința inculpatului XXXXX XXXXX, deoarece la data de xx.xx.2021, când s-a pronunțat sentința, nu exista vreo hotărâre definitivă, care să împiedice actul de împăcare în prezenta speță. În opinia procurorului Denis Cebotari „sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul XXXXXXX din xx.xx.2017 fizic nu exista la momentul emiterii sentinței cu pricina din xx.xx.2021”, astfel că chiar dacă ipotetic ar fi depus în termen apel împotriva sentinței, oricum instanța de apel l-ar fi respins ca fiind neîntemeiat.

De asemenea, depășirea termenului de contestare se datorează faptului că apelul a fost întocmit în grabă, iar această omisiune nu poate constitui abatere disciplinară,

dat fiind faptul că este o faptă minoră, nu au fost prejudiciate drepturile și interesele părții vătămate, iar în acea perioadă reprezenta acuzarea de stat în circa 200 cauze penale, ceea ce poate justifica nivelul redus de atenție, care a dus la o eroare nu foarte gravă.

În aceeași ordine de idei, procurorul Denis Cebotari a menționat că autorul sesizării disciplinare, adjunctul Procurorului General interimar, nu este subiect de sesizare cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror, probele administrate nu sunt suficiente pentru a-i demonstra vinovăția, iar încadrarea juridică a faptelor sale nu este clară, nefiind stabilit cu certitudine care abatere reprezintă îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, care abatere este aplicare necorespunzătoare a legislației și care – este încălcare gravă a legii.

Astfel, procurorul Denis Cebotari consideră că, în împrejurările de fapt create, a acționat legal și, reieșind din argumentele sale, procedura disciplinară urmează a fi încetată.

Concluziile Colegiului de disciplină și etică.

Colegiul de disciplină și etică a constatat că *„în cazul prezentat, materialul probator administrat denotă cu certitudine că toate elementele abaterii disciplinare menționate supra sunt întrunite”*, iar abordarea Inspecției procurorilor vis-a-vis de aprecierea/încadrarea juridică a abaterilor disciplinare a fost corectă și corespunzătoare situației de fapt stabilite.

În context, Colegiul de disciplină și etică a notat că *„procurorul Denis Cebotari, contrar prevederilor legale pre-citate, reprezentând la Judecătoria Chișinău, sediul Xxxxxxx, acuzarea din numele statului în cauza penală de învinuire a lui Xxxxx Xxxxxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) din Codul penal, nu a contestat în termenul stabilit de lege sentința din xx.xx.2020, prin care ilegal s-a încetat procesul penal în privința ultimului, din motivul împăcării părților, înlăturându-se răspunderea penală a acestuia”*, or, încălcarea termenului de contestare a condiționat respingerea apelului de către Curtea de Apel Chișinău (decizia din xx.xx.2021).

Din perspectivă factologică, Colegiul de disciplină și etică a descris și a analizat toate dovezile reflectate în sesizarea disciplinară, care se conțin și în decizia Inspecției procurorilor, emisă pe caz, constatând că acestea validează concluziile despre vinovăția procurorului Denis Cebotari.

Prin urmare, față de toate aceste argumente, în hotărârea Colegiului s-a notat că *„Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză”* și s-a consemnat că faptele comise de către procurorul Denis Cebotari constituie abatere disciplinară prevăzută în art.38 lit.a), b) și e) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, pentru care acesta este pasibil de răspundere disciplinară.

Bazându-se pe aceste raționamente, Colegiul de disciplină și etică a decis aplicarea în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Denis Cebotari, a sancțiunii disciplinare – avertismentul.

Argumentele din contestația depusă împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică.

În opinia exprimată în contestația dedusă examinării, s-au reluat aceleași argumente reflectate în explicația procurorului Denis Cebotari, menționându-se că

adjunctul Procurorului General interimar nu este subiect de sesizare disciplinară, probele administrate în cadrul procedurii disciplinare nu sunt suficiente pentru a confirma vinovăția sa de comiterea faptelor ce au fost reținute în sarcina sa, acuzația și calificarea disciplinară a faptelor nu sunt clare și concrete, nu au fost atestate încălcări ale drepturilor persoanelor în dosarul penal nr. xxxxxxxxxxxx, iar depunerea apelului la sentința de referință nu era necesară, deoarece aplicarea împăcării pe acest caz corespundea prevederilor legale.

Adițional, procurorul Denis Cebotari a invocat și alte critici, care ar demonstra că procedura de examinare a sesizării disciplinare a fost încălcată – sesizarea a fost înregistrată la Inspekția procurorilor cu încălcarea termenului de 3 zile prevăzut de art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, decizia și raportul Inspekției procurorilor au fost întocmite cu depășirea termenului de 30 zile, stabilit de art.47 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, decizia Inspekției procurorilor nu i-a fost adusă la cunoștință în modul corespunzător.

De asemenea, în contestație s-a invocat că „*procurorul participant la CA Chișinău, în loc să facă o notă la PG, putea remedia situația printr-un apel suplimentar în care solicita repunerea în termen. Mai mult ca atât, acesta susținând poziția mea nici nu a depus recurs la CSJ*”, iar Colegiul de disciplină și etică nu a luat în considerație aceste aspecte.

Potrivit contestatarului, la emiterea hotărârii Colegiul de disciplină și etică nu a fost luat în considerație faptul, că „*În ședința de judecată din xx xxxxxxxx 2020 nu a participat procurorul Cebotari Denis, ci procurorul Xxxxx Xxxxxx care a și semnat pentru data pronunțării sentinței pe xx xxxxxxxx 2021 (comunicându-mi mie despre acest fapt), însă ședința din xx xxxxxxxx nu a avut loc (am fost anunțat de greșier, că Judecătorul se află în concediu de odihnă și o să fiu anunțat despre noua dată de pronunțare). Ședința nouă a fost stabilită pe xx xxxxxxxx 2021 unde a avut loc pronunțarea sentinței, iar despre acest lucru nu a fost citat legal procurorul, am recepționat sentința pe xx xxxxxxxx 2021*”, or aceste circumstanțe sunt în măsură să confirme că lipsește vina sa în situația dată.

După cum au fost formulate concluziile din contestație, hotărârea Colegiului de disciplină și etică emisă pe acest caz este pasibilă anulării, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie încetată procedura disciplinară, dat fiind faptul că nu a fost comisă nici o abatere disciplinară.

Pozițiile exprimate în ședință.

În ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 10.11.2022 procurorul Denis Cebotari a susținut toate argumentele din contestație și a apreciat ca fiind greșită și pârinitoare poziția atât a Inspekției procurorilor, cât și cea a Colegiului de disciplină și etică vis-a-vis de acțiunile sale, deoarece nu au fost luate în considerație toate circumstanțele relevante.

Astfel, procurorul Denis Cebotari a menționat că procedura disciplinară s-a bazat pe raționamentul că pe dosarul penal nr. xxxxxxxxxxxx nu era aplicabilă soluția de împăcare a părților, iar apelul împotriva sentinței a fost depus peste termen, însă în opinia sa aceste circumstanțe nu îi sunt imputabile.

Mai mult, adoptând soluția de aplicare a sancțiunii disciplinare, Colegiul de disciplină și etică nu a luat în considerație omisiunile admise de Inspekția procurorilor pe parcursul cercetărilor disciplinare, care exclud posibilitatea tragerii sale la răspundere disciplinară.

La întrebările de concretizare a situației examinate, procurorul Denis Cebotari a confirmat că acest dosar s-a aflat pe rolul instanței de judecată timp de 3 (trei) ani, însă această durată nu se datorează lui, pentru că nu au existat ședințe în care el să lipsească nemotivat.

Concomitent, procurorul Denis Cebotari a confirmat că după ședința din xx.xx.2020, colega sa Xxxxxx Xxxxxx l-a informat despre modul de examinare a cauzei și despre data ședinței următoare, astfel încât el cunoștea că partea apărării a solicitat instanței de judecată admiterea actului de împăcare. Respectiv, ședința din xx.xx.2021 nu a avut loc, fapt despre care a fost informat de către greșier, însă ulterior nu a primit nici o informație privind data pronunțării sentinței.

În opinia procurorului Denis Cebotari la data de xx.xx.2021 era posibilă aplicarea soluției de împăcare în privința inculpatului Xxxxxx Xxxxxx, dat fiind faptul că sentința Judecătorei Chișinău, sediul Xxxxxx din xx.xx.2017 (care a rămas definitivă în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2017) nu putea fi luată în considerație, căci aceasta a fost cumulată la sentința Judecătorei Chișinău, sediul Xxxxxx din xx.xx.2019, iar la data respectivă se afla contestată pe rolul Curții de Apel, adică nu era definitivă.

Depunerea peste termen a contestației la sentința din xx.xx.2021 și redactarea pe caz a unui apel, dar nu a unui recurs, procurorul Denis Cebotari le-a explicat ca fiind erori nu prea grave, care puteau fi remediate de către procurorul participant la ședința din Curtea de Apel Chișinău, nefiind întrunite aici condițiile ca el să fie atras la răspundere disciplinară.

Urmare a argumentelor prezentate, procurorul Denis Cebotari a solicitat să fie admisă contestația sa depusă pe acest caz și să fie anulată hotărârea Colegiului de disciplină și etică adoptată, pe caz, cu dispunerea încetării procedurii disciplinare, dat fiind faptul că nu s-a atestat nici o abatere disciplinară în acțiunile sale.

Este de menționat că la ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 10.11.2022 a participat și domnul Xxxxxx Xxxxxx, procuror-șef interimar al Secției Xxxxxxxxxx a Procuraturii Generale (în baza împuternicirilor de a reprezenta autorul sesizării disciplinare), din explicațiile căruia rezultă că hotărârea Colegiului de disciplină și etică pe acest caz urmează a fi menținută.

Respectiv, dânsul a menționat că informația pe speța dată au fost prezentate prin raportul depus de Procuratura de circumscripție Chișinău, după ce în contextul exercitării atribuțiilor de reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău, s-a constatat că procurorul participant în instanța de fond, Denis Cebotari, a încălcat termenul înaintării contestației la sentința emisă în privința cet.Xxxxxx Xxxxxx. După analiza circumstanțelor a fost dedusă necesitatea formulării sesizării disciplinare, deoarece era evident că procurorul Denis Cebotari și-a exercitat necorespunzător obligațiile de serviciu, nu a asigurat aplicarea corectă a prevederilor normative incidente și a încălcat legea.

La întrebările de concretizare, domnul Xxxxxx Xxxxxx a enunțat că este total eronată explicația procurorului de caz, Denis Cebotari, privind posibilitatea aplicării față de cet.Xxxxxx Xxxxxx a actului de împăcare. În acest sens, trebuie făcută distincția foarte clară că sentința Judecătorei Chișinău, sediul Xxxxxx, din xx.xx.2017 are putere de lucru judecat, este definitivă și produce efecte juridice de sine stătător, deoarece a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2017.

În esență, potrivit poziției exprimate de către procurorul Xxxxxx Xxxxxx,

cumularea acestei sentințe cu o altă sentință, cea a Judecătoriei Chișinău, sediul Xxxxx, din xx.xx.2019, nu poate determina concluzia că efectele juridice ale primei sentințe au încetat de drept și/sau s-au dizolvat prin integrarea acestor două sentințe într-un corp decizional unic. Procurorul de caz, Denis Cebotari, a admis o eroare evidentă și a aplicat necorespunzător legea, deși speța nu era de complexitate sporită, iar cumulum de sentințe, la care s-a făcut referire, nu înlătura impedimentele în aplicarea împăcării, deoarece nu se poate considera că cet.X.Xxxxxxx nu avea antecedente penale pe fapte similare doar din motivul că sentința sa fusese cumulată cu o altă sentință, care la rândul său, se afla pe rolul instanței de apel. Pe cale de consecință, sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Xxxxx, din xx.xx.2017 era un act judecătoresc ce genera efecte juridice, confirma antecedentele penale ale cet.X.Xxxxxxx și constituia impediment clar în aplicarea împăcării, iar neglijarea acestor aspecte juridice a generat o soluție eronată și o modalitate total inadecvată de aplicare a legii din partea unui procuror.

Inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Xxxxx Xxxxxxx, a menționat, în esență, că modul în care a acționat procurorul Denis Cebotari este inadmisibil și nu corespunde standardelor impuse prin lege statutului de procuror, precum și nu respectă principiile analizei obiective și complete a cazurilor ce sunt transmise în contextul exercitării atribuțiilor de serviciu.

Conform argumentelor prezentate, toate dovezile administrate în cadrul investigațiilor disciplinare sunt pertinente și indică direct asupra faptului că procurorul Denis Cebotari a compromis examinarea corectă a acestui caz și nu a avut atenția necesară aplicării corecte a legii într-o speță ce nu necesita un efort complex.

În final, reprezentantul Inspecției procurorilor, Xxxxx Xxxxxxx, a solicitat să fie respinsă contestația cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-75/22 din 22.07.2022 în privința procurorului Denis Cebotari.

Cadrul normativ care vizează substanța obligațiilor ce reveneau procurorului Denis Cebotari:

- *Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură*

Art.6 alin.(3), conform căruia procurorul este obligat:

a) să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) să respecte prevederile actelor cu caracter normativ adoptate în cadrul Procuraturii;

c) să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale;

d) să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar afecta prestigiul profesiei de procuror;

[...]

- *Codul de procedură penală*

Articolul 1. Noțiunea și scopul procesului penal

[...]

(2) Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită

potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

[...]

Articolul 53. Atribuțiile procurorului în instanța de judecată

(1) La examinarea cauzei penale în instanța de judecată, procurorul are următoarele atribuții:

1) reprezintă învinuirea în numele statului și prezintă în ședința de judecată probele acuzării;

2) participă la examinarea probelor prezentate de partea apărării, prezintă noi probe necesare pentru confirmarea acuzării, face demersuri și își expune părerea asupra chestiunilor ce apar în timpul dezbaterilor judiciare;

[...]

4) modifică încadrarea juridică a infracțiunii săvârșite de inculpat dacă cercetările judiciare confirmă că inculpatul a săvârșit această infracțiune;

[...]

8) își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată;

9) declară apel sau, după caz, recurs privind latura penală și latura civilă a cauzei, le retrage în modul prevăzut de prezentul cod.

[...]

Articolul 320. Participarea procurorului la judecarea cauzei și efectele neprezentării lui. Renunțarea la învinuire

(1) Participarea procurorului la judecarea cauzei este obligatorie și el își exercită atribuțiile prevăzute în art.53. La judecarea cauzei în primă instanță participă procurorul care a condus urmărirea penală sau, după caz, a efectuat de sine stătător urmărirea penală în cauza dată. În caz de imposibilitate a participării acestuia, procurorul ierarhic superior dispune, participarea la ședință a altui procuror. În caz de necesitate, procurorul ierarhic superior poate dispune participarea unui grup de procurori.

(2) Reprezentînd învinuirea de stat, procurorul se călăuzește de dispozițiile legii și de propria sa convingere bazată pe probele cercetate în ședința de judecată.

(3) Neprezentarea procurorului la ședința de judecată atrage amînarea ședinței cu informarea despre acest fapt a procurorului ierarhic superior. Pentru lipsă nemotivată, procurorul este sancționat cu amendă judiciară în cazul în care aceasta a dus la cheltuieli judiciare suplimentare.

[...]

Articolul 332. Încetarea procesului penal în ședința de judecată

[...]

(4) Sentința de încetare a procesului penal poate fi atacată cu apel sau, după caz, cu recurs în instanța ierarhic superioară, în modul prevăzut de prezentul cod.

• *Codul de etică al procurorilor* (aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27 mai 2016).

Pct.6 Procurorii se află în serviciul societății, sunt responsabili de conduita lor și au datoria ca prin fiecare acțiune și decizie să onoreze jurământul depus, respectând cele mai înalte standarde de etică și conduită potrivit următoarelor principii:

- supremației legii;
- independenței;

- integrității;
- imparțialității;
- profesionalismului;
- colegialității;
- transparenței;
- confidențialității;
- corectitudinii.

Procurorul trebuie:

6.1.1 să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecării echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor;

6.1.2 să acționeze în mod echitabil și onest;

6.1.5 să conștientizeze faptul că acționează din numele societății și în interes public, și se va strădui să mențină echilibrul dintre interesul general al societății și interesele și drepturile fiecărui cetățean.

6.2 Principiul independenței Potrivit acestui principiu, procurorul trebuie:

6.2.1 să-și exercite atribuțiile în mod independent, imparțial, onest, ireproșabil, dând dovadă de o înaltă ținută morală și maximă corectitudine și să contribuie la realizarea eficientă și efectivă a actului de justiție. Independența nu este un privilegiu sau o prerogativă conferită procurorilor în interes personal, ci o garanție a unei justiții echitabile, imparțiale și efective, care protejează interesul public și privat în societate;

- *Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*
Art.6 Dreptul la un proces echitabil

Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa [...].

- *Ordinul Procurorului General nr.2/21 din 02.01.2018*

pct.21 – procurorii sunt obligați să studieze atent conținutul hotărârilor judecătorești pronunțate cu participarea lor. În caz dacă aceste hotărâri sunt ilegale sau neîntemeiate, precum și în cazul aplicării unor pedepse neproportionale gravității infracțiunii săvârșite, ei le vor ataca cu apel/recurs în ordinea și modul stabilite de lege, expedind o copie a actelor indicate în procuraturile de circumscripție din raza de activitate a Curții de apel competente să examineze apelul/recursul.

pct.21.2 – spre deosebire de alte părți, pentru procurori, cererile de apel/recurs se consideră depuse în termen doar dacă, înăuntrul termenului prevăzut de lege, acestea au fost trecute în registrul de înregistrare a corespondenței, ținut de instanța la care trebuie depus actul de reacționare. Înregistrarea apelului/recursului în registrul de evidență a corespondenței de ieșire a procuraturii nu justifică depunerea în termen a actului de reacționare.

Aprecierile Consiliului Superior al Procurorilor.

Examinând actele, lucrările și probele administrate în cadrul procedurii disciplinare, evaluând criticile expuse în contestație, precum și concluziile formulate de către autorul sesizării, având în vedere explicațiile procurorului pe acest caz,

Consiliul Superior al Procurorilor consideră întemeiat să respingă contestația depusă și să mențină hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-75/22 din 22.07.2022, în privința procurorului în Procuratura municipiul Chișinău, Denis Cebotari, bazându-se pe următoarele raționamente, care au determinat adoptarea soluției.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor nu pot fi reținute argumentele procurorului Denis Cebotari cu referire la prestația sa profesională și la rolul său în examinarea cazului dat, nefiind posibilă invocarea justificării că în așa fel a fost exteriorizat raționamentul logico-juridic, bazat pe propria convingere și circumscris la independența procesuală garantată de lege.

Este relevant să reiterăm poziția constantă a Consiliului Superior al Procurorilor potrivit căreia principiul independenței procesuale a procurorului este, fără îndoială, un pilon fundamental ce susține realizarea dreptului la un proces echitabil.

Totuși, notăm că acest principiu nu trebuie înțeles ca fiind posibilitatea de a acționa după propria voință, deoarece independența nicidecum nu poate fi văzută ca un privilegiu personal, aceasta reprezintă o garanție acordată cetățenilor spre a le confirma că toate cazurile sunt examinate în mod echitabil și conform legii.

În această ordine de idei menționăm Avizul nr.9 (2014) al Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni (CCPE) privind normele și principiile europene referitoare la procurori, potrivit căruia *independența procurorilor nu este o prerogativă sau un privilegiu acordat în interesul procurorilor, ci o garanție pentru o justiție echitabilă, imparțială și eficientă, care protejează atât interesele publice, cât și cele private ale persoanelor în cauză*, normă ce indică asupra faptului că legea este unicul izvor al propriei convingeri a procurorului atunci când examinează cazurile ce îi sunt repartizate.

Respectiv, Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că modul în care a acționat procurorul Denis Cebotari, în contextul analizei situației privind aplicabilitatea actului împăcării față de cet.Xxxxxx Xxxxxx, precum și raportat la respectarea termenului de a depune apelul/recursul în speța penală vizată, excedează cadrul admisibil al unei erori izvorâte din cunoașterea insuficientă a unor probleme de interpretare juridică sau, eventual, de schimbare a practicilor judiciare.

Astfel, unica explicație care se înscrie în analiza acestei situații arată că procurorul Denis Cebotari și-a îndeplinit defectuos obligațiile de serviciu, a acționat necorespunzător în raport cu atribuțiile funcționale și, așa cum s-a demonstrat în investigația disciplinară, a încălcat normele procesuale ce se referă la depunerea cererii de apel/recurs într-o cauză penală soluționată în cadrul ședinței preliminare.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor o asemenea stare a lucrurilor, care arată lipsă de diligență, este în afara oricărei justificări rezonabile, comportă vicii grave în conștientizarea rolului procurorului stabilit de lege și denotă încălcarea obligației de responsabilitate, ce contravine fundamental statutului profesional atribuit procurorului prin Constituție și prin lege.

Această situație este, fără nici o îndoială, rezultatul direct al conduitei reprobabile a procurorului Denis Cebotari, care a desconsiderat statutul de procuror, responsabilitățile ce revin acestuia atât prin prescripțiile legii, cât și prin normele deontologice.

Vom consemna că premisa fundamentală în analiza conduitei procesuale a procurorului Denis Cebotari pornește de la faptul că în speța dată este vizată o cauză penală de complexitate redusă, în care s-a examinat penal o faptă unică de escrocherie

(un singur episod), iar cercetarea judiciară nu necesita o perioadă semnificativă de timp. Cu toate acestea, după cum s-a demonstrat în cadrul investigației disciplinare, dosarul penal de referință s-a aflat pe rolul instanței de judecată mai mult de 3 (trei) ani, or, această tergiversare rezultă inclusiv și din dezinteresul manifestat de către procurorul Denis Cebotari, care în loc să aibă un rol pro-activ spre a finaliza examinarea cauzei, a admis o atitudine indiferentă față de durata excesivă a cercetării judecătorești. Respectiv, inclusiv aceste circumstanțe au dus la soluționarea judiciară greșită a dosarului penal, iar faptul că la ședința din xx.xx.2020 procurorul Denis Cebotari a fost înlocuit de către colega sa Xxxxxx Xxxxxx nu poate fi o scuză plauzibilă pentru a reduce responsabilitatea ce îi revenea pentru a asigura o poziție corectă a părții acuzării pe dosar.

Drept rezultat, în lipsa vigilenței profesionale corespunzătoare a procurorului Denis Cebotari, pe caz s-a admis o încadrare juridică eronată a situației în partea aplicării prevederilor ce liberează de pedeapsa penală, existând astfel o zonă de incertitudine privind obiectivitatea examinării faptei penale de referință.

În situația descrisă omisiunile invocate nu pot fi apreciate ca fiind neînsemnate, deoarece procurorii au obligația unei precauții deosebite și a vigilenței accentuate la stabilirea tuturor circumstanțelor relevante și la întocmirea actelor procesuale (atât la etapa urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești).

De asemenea, în analiza efectuată, Consiliul Superior al Procurorilor notează și lipsa de interes a procurorului vizat de a fi prezent la pronunțarea sentinței din xx.xx.2021, deși a fost informat despre amânarea ședinței corespunzătoare.

În acest context nu pot fi reținute justificările procurorului Denis Cebotari precum că nu a fost informat despre ședința din data xx.xx.2021, deoarece acestea nu constituie o scuză plauzibilă. Din explicațiile procurorului de caz rezultă că a fost înștiințat, la telefon, de către grefierul judecătorului despre amânarea ședinței din xx.xx.2021, ceea ce confirmă asigurarea ordinii de comunicare către părți a datelor despre ședințe, precum și denotă necesitatea unei prudențe sporite în raport cu data pronunțării sentinței. Chiar dacă admitem că a existat o inconsecvență în comunicarea despre data următoarei ședințe, procurorul Denis Cebotari, știind cu certitudine că examinarea judiciară a cauzei se află la etapa finală, avea obligația corespunzătoare inerentă și dispunea de toate mijloacele adecvate pentru a se informa personal, în timp util, despre data următoarei ședințe.

Această obligație revine procurorului inclusiv din perspectiva că deține atribuția de a analiza și, eventual, de a contesta sentința instanței de judecată, iar în caz contrar, dezinteresul profesional față de soluțiile date pe cazurile aflate în gestiune, viciază iremediabil caracterul practic al competențelor acordate de lege.

Substanța îndeplinirii conștiințioase a obligațiilor include necesitatea ca un procuror să demonstreze permanent obiectivitate, acuratețe profesională, analiză onestă a circumstanțelor examinate și un interes autentic de stabilire, pentru fiecare caz, a adevărului, fără a admite clasificări/interpretări distorsionate.

Pentru a asigura alinierea fermă la principiul independenței în activitate, procurorul, prin toate acțiunile întreprinse, trebuie să dea dovadă de principialitate, deoarece îi revine, prin efectul simetriei, și responsabilitatea în fața legii și în fața societății de a fi obiectiv, imparțial și preocupat de realizarea adecvată a sarcinilor funcționale, însă raportat la acest caz, procurorul Denis Cebotari nu s-a conformat cerințelor imperative enunțate.

Atunci când se pune în discuție modul în care acționează un procuror la realizarea atribuțiilor de serviciu, Consiliul Superior al Procurorilor nu cenzurează substanța soluțiilor adoptate sau a acțiunilor procesuale efectuate de către acesta, deoarece aceasta ține de ordinea juridică a controlului ierarhic superior.

Vom reține că propria convingere a procurorului este un element fundamental al raționamentului logico-juridic, însă cu condiția ca aceasta să fie determinată în strict consens cu prevederile legii, adică să aibă la bază raportarea circumstanțelor stabilite la regulile normative ce reglementează conflictul de natură penală avut spre examinare.

Toate aceste procedee nu pot fi expresia unei discreții nelimitate, deoarece riscă să se transforme în arbitrar, iar propria convingere a procurorului la exercitarea competențelor sale, trebuie să fie rezultatul aplicării legii și a abilităților sale profesionale și cunoștințelor juridice, astfel încât să asigure că fiecare caz are o soluționare juridică corectă, așa după cum este consemnat în prevederile art.1 alin.(2) din Codul de procedură penală - ***Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.***

Aceste concluzii sunt în acord și cu constatările Curții Constituționale, care a reținut că „deși există un anumit element de discreție la interpretarea legilor, stabilirea faptelor și aprecierea probelor, intima convingere a judecătorului urmează să opereze în limita cadrului legal. Intima convingere a judecătorului în luarea unei decizii nu are sensul unei simple opinii subiective a judecătorului, ci acela al certitudinii dobândite de acesta în mod obiectiv, pe bază de probe indubitabile” (HCC nr.12 din 28.03.2017), raționamente care se aplică *mutatis mutandis* și față de regula propriei convingeri a procurorilor la exercitarea atribuțiilor funcționale.

Procurorul trebuie să garanteze, pentru fiecare caz, calificarea juridico-penală corectă (atât din punct de vedere al dreptului material, cât și al dreptului procesual), în acord cu cerințele stabilite de Codul penal și Codul de procedură penală și îndeplinirea acestei obligații nu are nici o legătură de cauzalitate cu existența/lipsa plângerilor din partea părților pe dosar referitor la soluție, deoarece echitatea și corectitudinea hotărârii pe un dosar penal (atât la urmărirea penală, cât și la instanța de judecată) reprezintă, *per se*, condiția fundamentală pentru realizarea actului de justiție și este obiectivul procesului penal. Pe cale de consecință, argumentul precum că nici una dintre părți nu a obiectat față de hotărârea judecătorească adoptată pe acest dosar nu poate să fie în măsură a justifica conduita procesuală a procurorului Denis Cebotari.

Procurorul este obligat să asigure respectarea dreptului la un proces echitabil, așa cum este garantat de articolul 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care urmează a fi interpretat prin prisma dispozițiilor Preambulului Convenției în care se declară preeminența dreptului. (Ryabykh v.Russia, nr.52854/99), pentru actul de justiție în sine, chiar dacă partea vătămată nu obiectează expres în privința soluției adoptate.

După cum a menționat constant în practica sa Consiliul Superior al Procurorilor, legalitatea reprezintă unul dintre principiile care guvernează întreaga activitate procesual-penală. Procurorii trebuie să-și execute atribuțiile potrivit legii, să aibă un

rol activ în cadrul procesului penal, să acționeze în mod echitabil, de o manieră coerentă și rapidă, contribuind astfel la asigurarea unui proces penal conform cu legea.

Esența activității procurorului, în sens generic, este aplicarea în concret a legii, adică raportarea pentru fiecare caz în parte a circumstanțelor particulare la prevederile legii, pentru a decide și a stabili ordinea și competența de examinare, astfel încât să nu fie afectată natura conflictului juridic dedus pentru soluționare.

Raportând toate aceste principii la speța disciplinară de referință menționăm că procurorul Denis Cebotari nu doar că nu a depus întreaga diligență pentru a se informa despre ședința de pronunțare a sentinței pe acest dosar penal, ceea ce a dus la faptul că a recepționat cu întârziere (care îi este imputabilă) hotărârea instanței de judecată, dar a și manifestat expres indiferență față de întocmirea contestației.

După cum s-a constatat în cadrul cercetărilor disciplinare, procurorul Denis Cebotari, fără a avea o justificare rezonabilă și plauzibilă, a omis termenul depunerii contestației față de sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25.01.2021, precum și a întocmit pe caz cerere de apel, pe când în situația nominalizată se impunea, prin lege depunerea recursului.

Astfel, contestația a fost depusă la xx.xx.2021, cu încălcarea termenului de xx zile, iar procurorul de caz nu a solicitat repunerea în termen, ceea ce, evident, a afectat posibilitatea admiterii argumentelor de casare a sentinței.

Argumentele procurorului Denis Cebotari, precum că el nu a știut despre ședință și nu a participat la pronunțarea sentinței, nu pot fi reținute în această speță particulară, deoarece cumulul circumstanțelor stabilite denotă că dânsul a fost informat de către procurorul Xxxxxx Xxxxxx despre finisarea examinării și, având experiența profesională de rigoare, conștientiza că urmează pronunțarea sentinței, ceea ce în mod firesc determina obligația sa de a se asigura despre data și conținutul hotărârii judecătorești. Motivele pe care le invocă procurorul Denis Cebotari nu sunt în măsură să inverseze aprecierile față de conduita sa procesuală sau să îndreptățească modul în care a procedat.

În special, trebuie remarcat faptul că deși susține că nu a fost citat la ședința din xx.xx.2021, totuși – la depunerea contestației față de sentința vizată, procurorul Denis Cebotari nu a solicitat repunerea în termen, ceea ce ar fi fost justificat și necesar în situația în care într-adevăr nu a cunoscut despre data ședinței de pronunțare a sentinței și/sau nu ar fi fost informat în modul corespunzător despre aceasta. Pe cale de consecință se deduc dubii rezonabile privind fermitatea și onestitatea argumentelor prezentate de către procurorul Denis Cebotari pentru a își explica acțiunile sale, ceea ce exclude convingerea că dânsul a întreprins toate măsurile disponibile pentru a asigura recepționarea în timp util a sentinței și, eventual, contestarea, în termen, a acesteia.

Aprecierea care se impune în această situație trebuie să pornească de la raționamentul că procurorului îi revine obligația expresă de a manifesta vigilență pe cazurile avute în gestiune, aceasta fiind și substanța atribuțiilor sale, astfel încât să asigure calificarea juridică corectă, inclusiv prin depunerea, după caz, a contestațiilor față de hotărârile judecătorești.

După cum s-a reținut în decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2021 (dosar nr.xr-xx/xx), „...sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Xxxxxx) în privința lui Xxxxxx Xxxxxxa fost pronunțată la data de xx xxxxxxxx 2021, iar potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din xx xxxxxxxx 2020 (f.d.xx, Vol.xx), când a fost anunțată

întrerupere în examinarea cauzei fiind fixată pronunțarea sentinței pentru data de xx xxxxxxxx 2021, se atestă că acuzatorul de stat Xxxxxx Xxxxxx a fost prezentă la ședință din data de xx xxxxxxxx 2021, însă din motive necunoscute instanței, acesta nu s-a prezentat la xx xxxxxxxx 2021 (f.d.xx, vol.xx) data la care instanța de fond a pronunțat dispozitivul sentinței, anunțând participanții prezenți despre data și ora pronunțării sentinței motivate – xx xxxxxxxx 2021 ora xx.xx (f.d.xx, vol.xx). La ședința de judecată din data de xx xxxxxxxx 2021, a fost pronunțată sentința motivată în lipsa participanților la proces.

13. În contextul dat, Colegiul penal conchide, că deși acuzatorul de stat Cebotari Denis, cunoștea despre data și ora pronunțării sentinței integrale și avea o obligație de diligență să se intereseze despre soarta dosarului, acesta nu s-a prezentat la pronunțarea sentinței, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din xx xxxxxxxx 2021 (f.d.xx, Vol.xx).

14. Ulterior, la data de xx xxxxxx 2021, acuzatorul de stat a depus cerere de recurs împotriva sentinței nominalizate după un termen de xx de zile. Prin urmare, Colegiul penal reține, că situația constatată mai sus, denotă omiterea termenului de declarare a recursului 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, fapt expres stipulat în alin.(1) al art.439 Cod de procedură penală.

15. În contextul celor statuate, instanța de apel notează, că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui este stabilită exhaustiv prin lege, acesta fiind absolut și având caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

16. În aceeași ordine de idei, art.230 alin.(2) Cod de procedură penală prevede că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Această prevedere legală are caracter de garanție procesuală, egală pentru toate părțile participante în proces, fiind impusă obligația îndeplinirii în termen a actelor procedurale, sub sancțiunea decăderii din acest drept procesual.

17. Potrivit practicii CtEDO termenul de exercitare a căii de atac începe a curge de la data pronunțării hotărârii (hotărârea Sutter versus Elveția), că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării unui proces în care este vizat, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului (hotărârile Avramenco versus Republica Moldova și Ponomaryov versus Ucraina) și că repunerea unei cereri în termen, în condițiile în care nu se constată temeiuri, ar echivala cu avantajarea unei părți în defavoarea alteia, prin extinderea termenului legal de prescripție și revizuire a hotărârilor judecătorești, ceea ce urmează a fi interpretat ca încălcare a principiilor securității juridice cât și a egalității armelor și violarea art.6 CtEDO, drept care urmează a fi respectat cu referință la partea acuzării și a apărării, fără discriminare (hotărârea Ghirea versus Republica Moldova)”.

Analizând toate aceste dovezi din prezenta cauză disciplinară, conducându-ne de cerințele și standardele enunțate supra, notăm că nu pot fi identificate circumstanțe care să îl dezvinovățească pe procurorul vizat pentru depunerea tardivă a contestației față de sentința menționată, el având obligația evidentă de diligență, pe care nu a îndeplinit-o, ceea ce a dus la soluționarea eronată a faptei penale.

Mai mult de atât, Consiliul Superior al Procurorilor observă că în conformitate cu susținerile din sesizarea disciplinară „...sentința Judecătoriei Chișinău, sediul

Xxxxxx din xx xxxxxxxx 2021 în privința lui Xxxxx Xxxxxx a fost contestată cu apel, contrar prevederilor art.332 alin.(4) Cod de procedură penală, care stipulează că, sentința de încetare a procesului penal se atacă cu recurs, dacă cauza s-a judecat în ședința preliminară, așa cum s-a întâmplat în cazul dat (potrivit textului sentinței)”, omisiune imputabilă exclusiv procurorului Denis Cebotari, dată fiind obligația acestuia de a asigura aplicarea corectă a legii.

În aceeași concluzie, de cunoaștere insuficientă și de aplicare eronată a legii, se înscrie și explicația procurorului Denis Cebotari prin care a insistat asupra inutilității, în general, a contestației împotriva sentinței din xx.xx.2021 emisă în privința cet.Xxxxx Xxxxx, menționând că, în opinia sa, pe caz era posibilă aplicarea împăcării deoarece inculpatul la acel moment nu avea antecedente pe fapte similare. Această abordare denotă o lipsă de preocupare din partea procurorului Denis Cebotari pentru acuratețea profesională, deoarece poziția exprimată nu este compatibilă cu sensul și natura juridică a normelor penale (atât materiale, cât și procesuale) incidente.

Raportat la caz, menționăm că la data de xx.xx.2021 (când s-a emis sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Xxxxxx) în privința cet.Xxxxx Xxxxx deja era în vigoare o altă sentință definitivă pentru fapte similare – sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Xxxxxx din xx.xx.2017 (care a fost menținută inclusiv de instanța superioară), ceea ce înseamnă că se excludea posibilitatea aplicării actului de împăcare pe caz.

Este total greșită, dar și atestă cunoașterea insuficientă a regulilor de aplicare în concret a legii, poziția procurorului Denis Cebotari, care a explicat că sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Xxxxxx din xx.xx.2017 nu trebuia luată în considerație, fiindcă ea „fizic nu exista la momentul emiterii sentinței cu pricina”, dat fiind faptul că a fost cumulată la o altă sentință (emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Xxxxxx la xx.xx.2019) și se afla pe rolul Curții de Apel Chișinău.

Fără a comenta fondul cauzelor penale invocate și conținutul sentințelor menționate, este necesar să subliniem că abordarea procurorului Denis Cebotari este greșită, dat fiind faptul că din perspectiva regulilor generale, sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Xxxxxx din xx.XX.2017 din moment ce devenise definitivă (a fost menținută de instanța superioară), avea putere de lucru judecat și producea efecte juridice, iar faptul că a fost cumulată la o altă sentință nu anulează nici valoarea și nici consecințele sale juridice. De aceea nu se poate susține că urmare a cumulului sentințelor, chiar dacă speța se afla pe rolul instanței de apel – se asigura inculpatului Xxxxx Xxxxx o lipsă a antecedentelor penale, deoarece sentința Judecătoreiei Chișinău, sediul Xxxxxx din xx.xx.2017 nu a fost anulată, ea își menținea puterea sa juridică.

Revenea, așadar, procurorului Denis Cebotari obligația să analizeze și să raporteze întreaga speță la prevederile normative, pentru a asigura calificarea juridică a circumstanțelor și aplicarea corectă în practică a cerințelor legale, mai ales că fapta nu prezenta o complexitate deosebită, iar soluția normativă privind antecedentele penale ale inculpatului Xxxxx Xxxxx era evidentă, reieșind din aspectele particulare ale cazului.

Per a contrario, procurorul Denis Cebotari a manifestat atitudine superficială, ceea ce a condiționat o conduită de serviciu necorespunzătoare, fiind depășite limitele stabilite pentru convingerea proprie, care trebuie să se formeze în baza legii și în virtutea circumstanțelor/probelor stabilite, dar nu să derive din transpunerea greșită în practică a normelor, deoarece riscă să se transforme în arbitrar. Astfel, procurorul Denis Cebotari a exteriorizat un raționament juridic greșit, rezultat dintr-o confuzie

evidentă asupra aplicării legii, în condițiile în care legea este explicită la acest capitol și nu există probleme de specialitate, de jurisprudență sau de doctrină, iar dânsul trebuia să fie vigilent și să își mobilizeze atenția profesională la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor este inacceptabilă prestația profesională a procurorului Denis Cebotari, exprimată în contextul gestionării examinării cauzei penale și contestării sentinței adoptate pe dosarul penal nr.xxxxxxxxxx, nefiind posibilă invocarea justificării că în așa fel a fost exteriorizat raționamentul logico-juridic, bazat pe independența procesuală garantată de lege. După cum s-a stabilit, comportamentul său a fost contrar obligațiilor stabilite de normele penale, procesual-penale și etice, dânsul acționând în lipsa loialității adecvate, care trebuie să caracterizeze soluțiile procesual-penale pe care le dispune un procuror în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În cadrul examinării acestei contestații Consiliul Superior al Procurorilor a reținut că probele administrate de Inspekția procurorilor în cadrul cercetărilor disciplinare confirmă comiterea de către procurorul Denis Cebotari a abaterii ce a fost reținută în sarcina acestuia.

Pe cale de consecință, în această speță, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procurorul Denis Cebotari prin conduita sa procesuală pe acest caz, într-o manieră inexplicabilă și inadmisibilă, care nu poate fi îndreptățită, a desconsiderat atribuțiile de serviciu ce îi reveneau și a acționat total necorespunzător, deși era obligat să întreprindă toate măsurile necesare pentru a asigura depunerea corectă și în termen a contestației pe cazul dat, pentru a fi adoptată o hotărâre judecătorească în corespundere cu situația nemijlocită în speța referitoare la cet.Xxxxxx Xxxxxx.

Analizând probele din procedura disciplinară Consiliul Superior al Procurorilor consideră că argumentele procurorului Denis Cebotari urmează a fi apreciate critic, dat fiind faptul că nu sunt sustenabile și denotă o pregătire teoretică superficială a procurorului cu referire la aspectele aferente încadrării juridico-penale a cazului pe care îl avea în gestiunea sa.

Trebuie menționat că în practica sa, Consiliul Superior al Procurorilor a menționat constant că substanța actului de justiție înseamnă mai mult decât simpla întrunire a condițiilor de formă pentru realizarea procedurilor juridice, or, subiecții abilitați cu aplicarea în concret a legii au obligația de a examina cazurile într-o manieră complexă, ținând cont de toate circumstanțele cauzei. Raportat la prezenta procedură disciplinară notăm că procurorul Denis Cebotari, pe lângă rigorile de a se asigura că participă în ședințele de judecată pe un dosar penal aflat la etapa finală de examinare și/sau recepționează în timp util hotărârea adoptată de instanța de judecată, avea sarcina prescrisă de lege, de a contribui la respectarea ordinii de drept, efectuarea justiției, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei și ale societății¹.

În egală măsură, Consiliul Superior al Procurorilor nu poate să se detașeze de aprecierile sale anterioare potrivit cărora răspunderea disciplinară a procurorilor prezintă anumite particularități distincte, care derivă din statutul profesional special al acestora, consfințit în Constituție și dezvoltat în legea organică specială.

Potrivit constatărilor Inspekției procurorilor, omisiunile prezentate în sesizarea depusă de către Marcel Dimitraș, Adjunct al Procurorului General interimar, și-au găsit confirmare în cadrul efectuării verificărilor disciplinare, fiind validate prin actele și

¹ Art.1 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură

probele administrate.

Reiterăm, de asemenea, că loialitatea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu reprezintă un element al legalității și, raportat la prezenta procedură disciplinară, constatăm că procurorul Denis Cebotari a desconsiderat totalmente obligația de a își depune toată diligența pentru soluționarea obiectivă a cazului de referință, ceea ce reprezintă îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, motiv din care conduita sa procesuală nu poate fi considerată compatibilă cu standardele impuse statutului de procuror. Este evident că dânsul a aplicat necorespunzător legea, dat fiind faptul că a făcut uz de prevederile normative așa încât să creeze impresia că a depus contestație, pe când în esență apelul a fost depus peste termen, dar și nu corespundea rigorilor de formă (a depus apel în loc de recurs) și conținut (argumentările invocate nu aveau substanță, fiind lacunare).

După cum s-a constatat, procurorul Denis Cebotari a încălcat toate aceste obligații, iar prin conduita sa a generat concluzia că nu îl interesa cu adevărat cum se va soluționa în instanța de judecată cauza penală nominalizată, că nu era preocupat ca drepturile persoanelor vizate să fie respectate, acționând cu încălcarea gravă a art.1 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, precum și a creat aparența că în prestația sa profesională persistă carențe de cunoaștere a legii penale (confuziile legate de depunerea apelului în loc de recurs, omiterea termenului și neinvocarea repunerii în termen).

Respectiv, evaluând fiecare situație de fapt dedusă în concret examinării, Consiliul Superior al Procurorilor, bazându-se pe rolul constituțional atribuit, ține cont și de proporționalitatea sancționării comportamentului procurorilor, pe de o parte, și garanțiile independenței acestora, în raport cu circumstanțele individuale ale fiecărei spețe, atunci când sunt puse în discuție aspecte ce țin de aplicarea de către aceștia a normelor de drept material sau procesual în proceduri concrete.

Sub aspectul laturii obiective, Consiliul Superior al Procurorilor consideră că circumstanțele descrise și analizate în raport cu prevederile impuse de lege confirmă că faptele procurorului Denis Cebotari, așa după cum s-a arătat *supra* reprezintă abatere disciplinară de îndeplinire necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, aplicare necorespunzătoare a legii și încălcare gravă a legii în contextul examinării judiciare a dosarului penal nr.xxxxxxxxxx, fiind desconsiderat, prin acțiunile acestuia, într-o manieră inacceptabilă rolul atribuit de lege procurorului la reprezentarea învinuirii în instanța de judecată.

Esența activității procurorului, în sens generic, este aplicarea în concret a legii, adică raportarea pentru fiecare caz în parte a circumstanțelor particulare la prevederile legii, pentru a decide și a stabili măsurile ce se impun pentru examinarea obiectivă și corectă a fiecărui caz.

Drept urmare, procurorul Denis Cebotari a lezat grav autoritatea funcției de procuror, ca fiind funcție de demnitate publică, a periclitat încrederea persoanelor în faptul că procurorul tratează cu seriozitate și înalt profesionalism cazurile care îi sunt repartizate pentru examinare, ceea ce se datorează exclusiv conduitei sale manifestate și atitudinii exteriorizate prin acțiunile reliefate în cadrul procedurii disciplinare și confirmate în cadrul examinării la ședința Consiliului Superior al Procurorilor.

Analiza făcută de Consiliul Superior al Procurorilor se referă la modul inacceptabil și nejustificat (inclusiv din perspectiva unui observator neutru), în care procurorul Denis Cebotari, în contextul examinării judiciare pe dosarul penal

nr.xxxxxxxxxx, s-a raportat la spectrul obligațiilor stabilite de lege care prescriu necesitatea imperativă ca procurorul să fie diligent, să asigure soluționarea corectă a faptei, să își aplice cunoștințele juridice cu înaltă acuratețe profesională, astfel încât să îndeplinească scopul legii procesual-penale.

Din perspectiva laturii subiective se reține că vinovăția procurorului Denis Cebotari a fost dovedită în cadrul procedurii disciplinare efectuate și rezultă expres din conduita eronată pe care acesta a manifestat-o la gestionarea dosarului în cauză.

Toate acestea conduc fără echivoc la concluzia că atitudinea intelectuală și volitivă a numitului procuror față de acțiunile sale reprezintă neglijență de un înalt grad prejudiciabil, dat fiind faptul că ținea de obligația sa directă să prevadă consecințele acțiunilor sale.

Adițional, menționăm că toate faptele descrise sunt inadmisibile inclusiv și având în vedere angajamentul imperativ asumat de către un procuror prin depunerea jurământului la numirea în funcție, care îi stabilește să respecte cu strictețe Constituția, legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile omului și să îndeplinească conștiincios obligațiile ce îi revin (art.27 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură).

Subliniem că drept consecințe ale acestor abateri disciplinare sunt deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de procuror, cu consecința afectării imaginii sistemului Procuraturii ca serviciu public.

Consiliul Superior al Procurorilor nu poate reține criticile aduse de către procurorul Denis Cebotari privind pretinse încălcări procedurale admise în cadrul cercetărilor disciplinare efectuate în privința sa, dat fiind că acestea nu sunt bazate pe motive credibile și sustenabile.

Astfel, procurorul Denis Cebotari a menționat că autorul sesizării, Marcel Dimitraș, în calitatea sa de Adjunct al Procurorului General interimar, nu era subiect cu drept de sesizare, însă această obiecție nu poate fi luată în considerație. Vom nota că din perspectiva atribuțiilor de serviciu, responsabilitățile de serviciu ale domnului Marcel Dimitraș, în această funcție, se circumscriu monitorizării îndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către procurori pe segmentul reprezentării acuzării în instanța de judecată² și, în această ordine de idei, din exercitarea competențelor respective pot fi stabilite situații, care necesită acte de reacționare la eventualele încălcări identificate. Aceste competențe sunt fundamentate, din perspectivă juridică, prin prevederile art.11 alin.(2) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură și cele din Capitolul III al Regulamentului Procuraturii Generale (aprobat prin ordinul Procurorului General nr.24/28 din 24.09.2016, cu completările și modificările ulterioare), în vigoare la data depunerii sesizării disciplinare în speță.

Mai mult de atât, criticile procurorului Denis Cebotari reprezintă o interpretare eronată a legii, precum și sunt contrare pct.pct. 42 și 78 din Regulamentul privind modul de organizare și funcționare a Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14 septembrie 2016, care oferă dreptul oricărei persoane să sesizeze inspecția procurorilor. Această optică de analiză a fost susținută de instanța de judecată, care examinând circumstanțe juridice similare a indicat că nu există probleme de drept atunci când sesizările disciplinare sunt depuse de către titularii funcțiilor de conducere din cadrul Procuraturii Generale³.

² Ordinul Procurorului General cu privire la stabilirea domeniilor de competență pentru adjuncții săi

³ Decizia Colegiului Civil Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16.02.2022, (dosarul nr. 3ra-1128/2021)

De asemenea, procurorul Denis Cebotari a pretins că pe cazul său disciplinar a fost încălcat termenul de 3 zile prevăzut de art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, conform căruia - sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară se depune la secretariatul Consiliului Superior al Procurorilor. Sesizarea se înregistrează și se transmite la Inspekția procurorilor în cel mult 3 zile lucrătoare de la recepționare. În acest sens, procurorul Denis Cebotari a consemnat că deși sesizarea a fost înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor la data de xx.xx.2022, aceasta a fost transmisă la Inspekția procurorilor cu întârziere – la data de xx.xx.2022.

Este necesar să subliniem că critica de referință este total eronată și nu corespunde realităților factologice, confirmate prin dovezile ce decurg din circuitul instituțional al corespondenței.

Respectiv, notăm că Inspekția procurorilor activează în subordinea Procurorului General⁴, ceea ce înseamnă că întreaga corespondență transmisă acestuia se înregistrează în cancelaria Procuraturii Generale. Din confirmările prezente în dosarul disciplinar, rezultă clar că sesizarea a parvenit la Consiliul Superior al Procurorilor la data de xx.xx.2022 și deja la data de xx.xx.2022 (peste două zile) a fost recepționată în corespondența Procuraturii Generale, în conformitate cu ordinea lucrărilor de secretariat. Nu poate fi dedusă încălcarea termenului de 3 zile de transmitere a sesizării către Inspekția procurorilor, iar critica procurorului Denis Cebotari este combătută prin dovezile enunțate.

Adițional, procurorul Denis Cebotari a criticat și faptul că verificarea sesizării disciplinare a durat mai mult de 30 zile, ceea ce contravine prevederilor art.47 alin.(1) din Legea nr.3/2016, obiecție care are un conținut declarativ, nefiind arătat ce drepturi i-au fost încălcate.

În context menționăm că termenul de 30 zile pentru efectuarea cercetării disciplinare s-a împlinit la data de xx xxxx 2022 (având în vedere că data de xx.xx.2022 a fost zi de odihnă, respectiv, termenul s-a împlinit în ziua de lucru imediat următoare), iar actele întocmite de Inspekția procurorilor au fost aduse la cunoștința procurorului Denis Cebotari în modul corespunzător.

Totodată, menționăm că nu a fost identificat nici un indiciu de îngrădire a drepturilor procurorului Denis Cebotari, acesta având posibilitatea să ia cunoștință de materialele procedurii disciplinare. În orice caz, atât raportul Inspekției procurorilor, cât și decizia adoptată pe speța disciplinară ce îl vizează pe procurorul Denis Cebotari, au fost întocmite în interiorul termenului de 30 zile, prevăzut pentru efectuarea cercetărilor disciplinare, astfel încât nu poate fi dedusă nulitatea acestora, mai ales că nu există diferențe de conținut sau aprecieri ale probelor descrise atât în raportul, cât și în decizia care au fost emise pe caz.

Toate aceste aspecte, în opinia Consiliului Superior al Procurorilor, confirmă necesitatea respingerii contestației depuse de către procurorul Denis Cebotari, dat fiind faptul că acesta este responsabil pentru omisiunile și erorile admise, ce au fost reținute în sarcina sa, îndeplinindu-și necorespunzător atribuțiile de serviciu și aplicând necorespunzător legislația.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor este de acord cu raționamentele Inspekției procurorilor și ale Colegiului de disciplină și etică, privind angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Denis Cebotari în acest caz, dat fiind faptul că

⁴ Art.52 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură

dânsul era conștient de obligațiile ce îi reveneau, de valoarea rolului său în reprezentarea acuzării de stat în instanța de judecată și înțelegea care sunt urmările unei conduite procesuale superficiale, însă a admis conștient consecințele survenite (aprecierea juridică eronată a soluției corespunzătoare cazului, discreditarea imaginii Procuraturii, perpetuarea unei înțelegeri greșite a normelor penale și procesual-penale, diminuarea sensului atribuției de asigurare a respectării drepturilor și libertăților fundamentale) ca urmare a modului defectuos (cum a fost descris *supra*) în care și-a îndeplinit obligațiile funcționale.

Respectiv, Consiliul Superior al Procurorilor apreciază că hotărârea pe care a adoptat-o Colegiul de disciplină și etică este argumentată, se bazează pe o motivare explicită în raport cu obiecțiile formulate de către procurorul Denis Cebotari și conține clarificări adecvate privind raționamentele ce au determinat necesitatea aplicării sancțiunii disciplinare.

Argumentele prezentate de către procurorul Denis Cebotari în susținerea poziției sale pentru casarea hotărârii contestate, reprezintă o apreciere subiectivă a situației și exprimă, în esență, dezacordul cu aprecierile făcute de Colegiul de disciplină și etică, neîntrunindu-se condițiile unei critici veritabile, care să conțină o argumentare profundă, în măsură să răstoarne sau, eventual, să inverseze, concluziile ce au dus la aplicarea sancțiunii disciplinare.

Expunerea afirmațiilor cu caracter abstract, așa cum este în cazul motivelor invocate în prezenta contestație depusă de către procurorul Denis Cebotari, nu poate fi apreciată ca fiind un raționament suficient și convingător, în măsură să întrunească gradul necesar pentru casarea hotărârii în speță de sancționare disciplinară.

Toate motivele privind admiterea încălcării drepturilor sau privind existența viciilor fundamentale trebuie să fie sustenabile, să conțină aprecieri juridice temeinice și să explice tangența cu circumstanțele particulare ale speței, deoarece în caz contrar riscă să fie irelevante și să golească de conținut contestația, care trebuie să se bazeze pe o argumentare serioasă.

Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că în hotărârea contestată a Colegiului de disciplină și etică s-a dat o apreciere relevantă situației criticate, precum și au fost expuse raționamentele, care au determinat necesitatea sancționării disciplinare a procurorului Denis Cebotari, făcându-se raportarea corespunzătoare între obiecțiile formulate de către acesta și circumstanțele constatate în cadrul verificărilor efectuate.

În speța dată, nu a fost atestată, și nici procurorul Denis Cebotari nu a argumentat, vreo eroare de fapt și/sau de drept, astfel încât să se întrunească condiția esențială pentru casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-75/2022 din 22.07.2022, ceea ce denotă că prezenta contestație nu subzistă testului motivării plauzibile.

Pe cale de consecință, toate aceste argumente validează soluția de respingere, ca fiind neîntemeiată, a contestației depuse de către procurorul Denis Cebotari, cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-75/22 adoptată la data de 22.07.2022, de sancționare disciplinară cu avertisment, adoptată în privința acestuia.

Pentru aceste motive, ținând cont de toate circumstanțele reliefate, în temeiul art.36, art.37, art.38 lit.a), b) și e), art.70 alin.(1) lit.f), art.77, art.86 alin.(3) lit.a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; capitolul 9 pct.9.10, pct.9.11 lit.a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor; adoptat prin Hotărârea

nr.12-225/16 din 14.09.2016, pct.81 lit.a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, adoptat prin Hotărârea nr.12-228/16 din 14.09.2016, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge contestația procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, Denis Cebotari și a menține hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-75/2022 din 22.07.2022.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea de Apel Chișinău, în temeiul art.191 din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea acesteia.

Membrii Consiliului Superior al Procurorilor:

№	<i>Prenume și Nume</i>	<i>Semnătura</i>
1.	Dorel MUSTEAȚĂ	<i>semnat</i>
2.	Sergiu LITVINENCO	<i>absent</i>
3.	Ceslav PANICO	<i>absent</i>
4.	Inga FURTUNĂ	<i>semnat</i>
5.	Andrei ROȘCA	<i>semnat</i>
6.	Constantin ȘUȘU	<i>semnat</i>
7.	Eduard VARZAR	<i>semnat</i>
8.	Lilia POTÎNG	<i>semnat</i>
9.	Svetlana BALMUȘ	<i>semnat</i>
10.	Andrei CEBOTARI	<i>semnat</i>

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Angela MOTUZOC